

никаквы средства за това. Нъ се пакъ неможеше да забрави желаніе-то си, и често къту останеше самъ, замислеше ся и най послѣ заплакаше. Нему му бѣше жално, чи съ това, що е изучилъ до сега, неможи да бѣде полезенъ нито за себя си нито пакъ за П...ско-то Общество, което му направило толкова добрини. Макарь Милку да ся мѣчеше да скрый отъ хора-та силно-то си желаніе, нъ не можеше, защо често другари-тѣ и други челоуѣцы го заварвахъ въ стаѣ-тѣ му съ заплаканы очи. Въ слова-та на Св. Писаніе: «Просите и дасться вамъ», той намѣрваше утѣшеніе и надѣждѣ. Той ся молеше често Богу, надѣваше ся, и вѣрваше, чи ще ся испълни желаніе-то му, макаръ да не знаеше какъ и кога.

V.

Минахъ ся еще двѣ години. Въ единъ день Милку ся занимиваше съ дѣтца-та въ училище-то. Нѣкой си богатъ и радолубивъ Българинъ, който живѣялъ въ Русіѣ, минуваше въ това време презъ П...въ и поиска да види училище-то имъ. Той запытва сички-тѣ ученицы, а найповече Милка. Този пѣтникъ толкова обикна Милка, щото ся рѣши да го земи съ себя си и да го испроводи въ Москвѣ на наукѣ. Той остапа въ П...въ день и два, само и само за да можи Милку да ся приготви. На другій день сичго село вече знаеше, чи Милку ще остави П...въ и ще утиди далечъ — въ Москвѣ. Селени-тѣ плачахъ, а найповече дѣтца-та, чи ще ся лишатъ отъ